

ביתך

ואם הייתי ביתך

הדיון היה מייגע כל כך,

ללא קו אופק, ללא קו סיום, רק זינוק עלוב?

ואם הייתי ביתך

היית מרחם כי אתה אבי?

ואם הייתי ביתך

כאבי היו נתפסים בעיניך כמוחשיים?

ואם הייתי ביתך

בודדה בלילות וכאובה בימים,

מפחדת מהחגים הקרבים ובאים שאתפס במערומי אימהותי מול ילדיי הרכים.

ואם הייתי ביתך ששנותיי מתבזבזות ועפות להן,

ובלותי קרבה.

והעונות מתחלפות ואני משילה את תקוותיי, כיצד היית מעודד את ביתך?

היית מסתכל לי בלבן של העיניים ויורד לעומקן של אכזבות?

לעומקם של שברי חלומות?

וחשבתי שתהיה לי עוגן יציב,

לבסוף אני עגונה,

עיגנו אותי, את נשמתי,

את עתידי,

עגונה ולא

ענוגה.